

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год XVIII бр 85 (1684)

В Търново вторник, 17 юли 1962 г

Цена 2 стотинки

ВСИЧКИ СИЛИ ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА ПОВЕЧЕ СЕЛСКОСТОПАНСКА ПРОДУКЦИЯ!

ПЪРВИЯТ СЕКРЕТАР НА ЦК НА БКП ДР. ТОДОР ЖИВКОВ
ГОСТУВА НА ВЪЗПИТАНИЦИТЕ НА ВНВУ „В. ЛЕВСКИ“
И ТРУДЕЩИТЕ СЕ В ОКРЪГА

Съботната вечер бе тиха и топла. За разлика от друг път, тихо бе и в учебните и спалните помещения на висшето народно военно училище „В. Левски“ във Велико Търново. Още щом се здрачих курсанти и преподаватели изпълниха летния театър на училището. Сред тях бяха членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стойков, секретарят на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов, председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Йордан Костов, началникът на Главното политическо управление на Народната армия ген. лейтенант Николай Чернев и други представители на политически и масови организации, много граждани. Състоя се тържествено събрание по случай 125-годишнината от рождението на Апостола на българската народна революция — патрона на училището Васил Левски.

За героичния живот и безсмъртното дело на Васил Левски говори началникът на училището ген. майор Борис Карамфилов. Преди 15 години, каза той, пред випускниците на училището Георги Димитров призова от това училище да излизат хиляди и хиляди младежи, съвременни отечественофронтови последователи на Васил Левски. Този негов завет възпитаниците на училището достойно изпълняват. Беззаветно верни на светлите идеи на своя патрон и вълновени от неговия героичен пример те всекидневно овладяват бойната и политическата подготовка.

В единодушно гласуваната телеграма до ЦК на БКП, личният състав на училището изрази сплотеността си около Централния комитет на Партията и своята готовност, учейки се от опита на непобедимата Съветска армия, да създава предани до смърт на Партията и народа млади командни кадри за нашата армия.

Тържественото събрание завърши с богата литературно-музикална програма, изнесена от артисти от Театъра на въоръжените сили. Ансамбъла за песни и танци при Българската народна армия и курсанти-самодейци от училището.

На другия ден тържествата, посветени на 125-годишнината от рождението на Апостола на свободата Васил Левски продължиха. Малко преди 9 часа, пред специалната трибуна на празнично украсения плац на училището, се построиха в стройни редни отделните роти курсанти. Тук дойдоха и много граждани и близки на възпитаниците на училището.

Скъпи гости на тържеството бяха първият секретар на ЦК на БКП Тодор Живков, министърът на Народната отбрана ген. полковник Добри Джуров, членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стойков, началникът на Главното политическо управление на Народната армия ген. лейтенант Николай Чернев, секретарите на Окръжния комитет на Партията Иван Диков и Димитър Стоянов, председателят на народен съвет Йордан Костов, генерали, окръжни и градски ръководители.

Тържествени звуци на духовна музика възвестиха началото на тържествения парад. Към другаря Тодор Живков с отзивисти стъпки се отправя началникът на училището ген. майор Борис Карамфилов. Той рапортува на първия секретар на ЦК на БКП, че в негова чест е построен личният състав на училището. Другарят Тодор Живков направи преглед на строените части. После началникът на училището ген. майор Борис Карамфилов про-

Първият секретар на ЦК на БКП другарят Тодор Живков и министърът на Народната отбрана генерал-полковник Добри Джуров поздравяват курсантите от ВНВУ „В. Левски“ в гр. В. Търново.

чете заповедта на министъра на Народната отбрана ген. полковник Добри Джуров, с която той поздравява преподавателите и възпитаниците на училището със 125-годишнината от рождението на Васил Левски.

Една тържествен марш. Започна парадът на командири и курсанти. С твърда стъпка преминаваха ротите. Мощно ура отекваше над лъкадушна Янтра.

А когато парадът свърши целият личен състав на Висшето народно военно училище и дошлите на тържеството многобройни гости изпълниха летния театър на училището.

Посрещат с бурни ръкопляскания и възгласи „БКП“, „БКП!“, „С БКП напред!“, „С БКП напред!“, първият секретар на Централния комитет на Партията Тодор Живков произнесе голяма реч. След като поздрави командири и курсантите от името на Централния комитет и правителството с патриотния празник на училището, другарят Живков изрази висока оценка на Централния комитет за работата на преподавателите, които възпитават и обучават младите командири в овладяването на военното изкуство и вяра служба на скъпото ни Отечество.

— Вие се оказате достойни за името на вашия патрон — каза той.

Речта на другаря Тодор Живков бе често прекъсвана и изпратена с ръкопляскания и възгласи в чест на родната Комunistическа партия и нейния здрав и сплотен Централен комитет.

Другарят Тодор Живков и другите официални лица разгледаха учебните кабинети и зали, както и културния кът на висшето народно военно училище „Васил Левски“

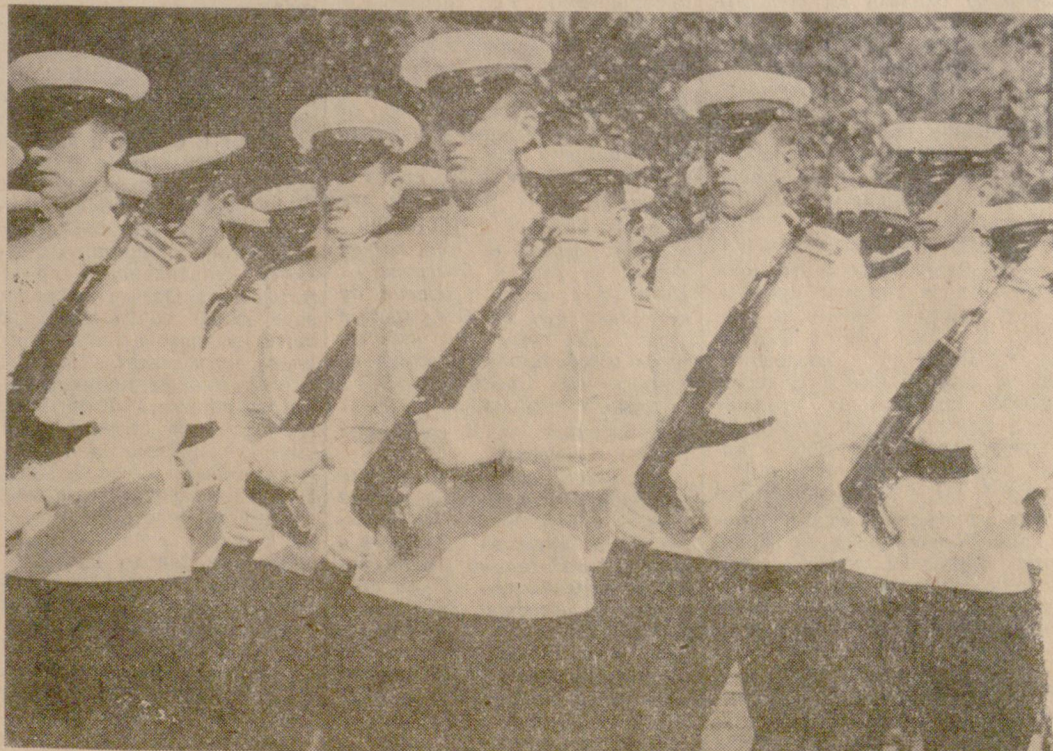
вет другаря Йордан Костов и члена на борото на Окръжния комитет на БКП другаря Атанас Трайчев посети някои кооперативни стопанства. На път за ТКЗС „Георги Димитров“ с център с. Полски Сеновец край с. Кудина другарят Живков се запозна със състоянието на царевичката на полини условия. След това той разгледа лозовите насаждения, водоема на помпната станция, механизирания зърнена плошадка в с. Полски Сеновец.

В клуба на животновъда се състоя непринудена беседа на другаря Живков с ръководителите на стопанството. Председателят на кооператива др. Манол Тангълзов запозна гостите с конкретни мероприятия осъществяват кооператорите сега, за да компенсират евентуалните загуби от сушата и как се изпълняват текущите стопански задачи. В тази връзка другарят Тодор Живков обърна внимание усилията да се насочат за най-рационално използване на земята и особено на поливните площи. С оглед да се осигури повече фураж за добитъка другарят Живков препоръча да се

разшири разделното прибиране на царевичката, в бъдеще да се засяват повече площи с ечемик, а след неговото прибиране да се отглежда царевичка — втора култура. Разделяйки се с полскосеновчани другарят Живков посочи необходимостта да се вземат всички мерки за пълно оползотворяване и срочно прибиране на очертаната се богата реколтата от лозята, тютюна и другите култури.

В с. КАРАИСЕН

Посрещнат още в с. Батак от ръководителите на стопанството другарят Тодор Живков и придружаващите го лица се отправиха към царевичните ниви в района на селата Батак и Сломер. Особено впечатление на госта направи доброто състояние на царевичката, отглеждана на сухи площи от механизатора Георги Ангелов. Засявайки царевичката на добра подготовка, продълбочена 40-45 см почва, своевременно окопаване и с ротационни молики, Ангелов е осигурил на пълно механизирания обработката на тази култура.

Парадът на курсантите от ВНВУ „В. Левски“

Другарите Тодор Живков, генерал-полковник Добри Джуров и Димитър Стойков разглеждат пшеницата на зърнената плошадка в с. П. Сеновец.

Снимка: Ив. Воденичаров

Кооператорите от Карайсен от няколко години отглеждат зеленчуци на големи площи. Но миналата година, а и през настоящата те се наредиха на едно от първите места в окръга по прибиране и изнасяне на най-големи количества висококачествени домати. Досега само бригадата на Владимир Борисов в с. Сломер е набрала и предала за износ над 140 тона домати. Посрещнат сърдечно от кооператорите, които манипулираха домати за износ, другарят Тодор Живков се запозна с успешните на карайсенските зеленчукопроизводители.

Напускайки с. Сломер официалните лица настигнаха камион със сватбари. Шофьорът Захари Илиев и отчетничката в ТКЗС Донка Иванова са сключили брадански брак.

Другарят Живков и останалите другари ги поздравиха. Не-

вистата по стар народен обичай дори партийните ръководители.

В с. СУХИНДОЛ

На свечеряване другарят Живков гостува на прочутите сухиндолски лозари. В лозята край селото председателят на кооперативното стопанство др. Илия Дуков разказа на другаря Живков за състоянието и перспективите за развитието на лозарството в Сухиндол.

Сред отрупаните вече с наедри гроздове лози другарят Живков препоръча на Сухиндолци да работят така, че не само да запазят славата си на производители на висококачествено грозде и вино, но и да разширят лозовите насаждения и надминат площите, каквито е имало в миналото селото.

След това в разговор с ръководителите на селото другарят Живков беше информиран как се осъществяват мероприятията за изпълнение указанията на Юнското съвещание. И тук той обърна особено внимание на грижите за прибиране на реколтата и осигуряването на повече листников фураж.

Навсякъде в окръга трудещите се най-радужно посрещаха и изпращаха скъпия гост, изразявайки готовността си да работят всеотдайно за изпълнение на поставените от Партията и правителството задачи.

Първенци комбайнери

Комбайнерът Александър Трифонов Ботев, новият носител на преходното червено знаме „Първенец комбайнер в окръга“ работи с комбайн „СК-3“. Винаги машината му е в отлично състояние. През тази петдневка, в нивите на ТКЗС с. Батак, той пожънал 760 декара и овърша 192 тона зърно.

И Йордан Цонев работи с комбайн „СК-3“. Той заедно с помощника си Пеню Цонев също много обичат своята машина. За нея те се грижат като за най-голям приятел. Те пожънали 730 декара и предали 160 т. зърно в хамбарите на ТКЗС с. Стражица. Затова станали носители на преходното червено знаме „Комбайнер на второ място в окръга“, през четвъртата петдневка.

Под знамето на Отечествения фронт

Снощното тържествено събрание във В. Търново

Оформил се в началото на юли 1942 година като народно антифашистко движение със своя програма и свои органи, Отечественният фронт влезе в българската история като здрав, боеви съюз на работническата класа, трудовото селство, прогресивната интелигенция и други патриотични слоеве.

И той бързо избуява — още през есента на 1942 г. в страната изникват един след друг местни комитети на Отечественния фронт. Оттогава изминаха 20 години. На тази славна годишнина бе посветено и снощното тържествено събрание във Велико Търново.

Още привечер към летния театър в парк „Толбухин“ се стекоха стотици граждани, отечественофронтови. Сред тях бяха и първите ръководители на окръга и града между които др. Димитър Стойков, член на ЦК и първи секретар на Ок-

ръжния комитет на БКП, др. Йордан Костов, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, др. Петко Кожухаров, член на Управителния съвет и председател на Окръжното ръководство на БЗНС и други ръководители и изтъкнати отечественофронтови дейтели.

За двадесетгодишнината от създаването на Отечественния фронт говори другарят Станю Сираков, председател на Окръжния комитет на Отечественния фронт.

На събранието беше съобщено, че по случай 20-годишнината на Отечественния фронт са наградени общо 96 активни отечественофронтови от града със специалната значка „20 години Отечествен фронт“.

Присъстващите единодушно изпратиха телеграми до ЦК на БКП и Националния съвет на Отечественния фронт.

Славна двадесетгодишнина

Годишните не сушат дървото и бурите не могат да прекършат снагата му, ако то е пушно дърво, корени в земята недрата. Годишните изменят задачите и животът преустройва обществените организации, но побеждават и надживяват бурите на времето онези организации, които са свързани със съдбата на целия народ и корените им смучат животелна сила от недрата на народните маси — творци на историята.

Двадесетгодишният Отечествен фронт, създаден от безсмъртния Георги Димитров, ярко потвърждава това. Неговото изграждане бе обективен, закономерен резултат на обществено-политическото развитие у нас, логичен завършек на многолетната неравна борба, която работническата класа и всички трудещи се под ръководството на Партията водиха срещу реакцията. Неговите корени водят началото си от Владинските събития, преминават през пламъците на кървавите септемврийски дни на 1923 година, за да може в годините на най-свирепия фашистки терор и робия през Втората световна война от тях да израсне непоклонимият фронт на патриотичното, демократично и антифашистко единство на народа.

Недегалините комитети на Отечественния фронт под ръководството на Партията извършиха огромна дейност в понататъшното групиране и мобилизиране усилията на патриотичните сили в разгарното на освободителната борба и разгръщането на широко в нашата страна славното партизанско движение.

Голяма е заслугата на Отечественния фронт в годините след освобождението и особено след възстановителния период. По-късно с преодоляването на последните от култа към личността беше направена неправопатна тенденция за сливане на Отечественния фронт с народните съвети. С решението си от месец януари 1957 година Централният комитет на Партията осъди тази тенденция и взе мерки щото Отечественният фронт... да се укрепва като най-широка народно-самодейна общественост.

политическа организация, да бъде живо възпаление на съюза на работническата класа, трудещите се селяни и народната интелигенция. След XXII конгрес на КПСС и Ноемврийския пленум на ЦК на БКП ролята на Отечественния фронт нарасна още повече. Разширява се общественото начало в неговата дейност. От Отечественния фронт се поема редица функции, които досега изпълняваше държавата.

Двадесетгодишнината от създаването на Отечественния фронт се посреща с висок трудов подем в борбата за преизпълнение на плановите и задачите, които Централният комитет постави на Юнското съвещание, от всички отечественофронтови в окръга. Поширият кооперативни нивни, във фермите, промишлените предприятия и строителните обекти — навсякъде възторжени се трудят 165-те хиляди отечественофронтови от окръга. Само от Юнското съвещание до началото на месец юли организациите на Отечественния фронт отработиха 68 100 трудов дни в помощ на селското стопанство. А от началото на годината досега за благоустрояване и хигиенизиране на селищата са падени общо над 100 000 трудов дни.

Успешно се изпълняват и обещанията в чест на Осмия конгрес на БКП. От общия годишен план 1 600 000 кг вторични суровини вече са събрани над 1 000 000. Изкупени са 120 000 кг билки. Редовно се продават на изкупвателните организации месо, мляко и яйца от личните стопанства на отечественофронтовците — кооператори.

С добри успехи посрещат двадесетгодишнината на Отечественния фронт и народните читалища, художествените колективи и библиотеките. Двадесетгодишнината на Отечественния фронт е голям празник за целия български народ. Под ръководството на Партията, сплотен в Отечественния фронт и в тясна дружба с великия Съветски съюз, другите социалистически страни и всички миролюбиви сили в света, нашият народ укрепва като най-широка народно-самодейна общественост.

Снимка: Ив. Воденичаров

ЗА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ ЩЕ ГОВОРЯТ И ДЕЦАТА

Беше топла септемврийска вечер. Група младежи ремисити предпазливо, един по един, се намянаха от селския мейдан и отпразнихме към уговореното място.

След около един час път по заобиколни тъмни пътеки ние се събрахме в колибата на партийния отговорник в гъста дъбова гора.

Стопанина заварихме там. — Видя ли ви някой? — попита ни той.

— Никой — бе отговорът. Дълго чакахме мълчаливи в тъмната колиба. Към полунощ се чу звук, наподобяващ на кошето мляукане. Радой мигот излезе навън и отговори със същото. Сетне край стряхата се чуха твърди стъпки. Вратата се отвори и струя светлина на електрическо фенерче зашари по лицата ни. Влезлият студент от Българене, когото полицията търси вече година време. Отслабнал, с нахлушен над веждите каскет. В ръката си държеше револвер.

Като се ръкува поотделно с всеки от нас, Марин седна, после разговарят започна тихо и непринуден. Питаме ни за новини от село, за вести от източния фронт. Оказа се, че това, което му казахме, той вече го знаеше.

— Борбата ни е справедлива. Затова народът я подкрепя и победата ще бъде наша — говореше ни той.

— Основната ни задача сега е изграждането на комитетите на Отечественния фронт, чийто програма разясняваме вече два месеца.

По него време бях войник. Дошел си наскоро в домашен отпуск, аз още не бях чул нищо за Отечественния фронт и програмата му. Помолех нежелателния другар за я разясни.

— Отечественният фронт — каза той, е жизнена необходимост за България. Той ще обедини всички прогресивни, демократически сили в борбата за смъкване монархо-фашистката власт. Вярно е, че ние комунистите сме най-последователните в тази борба. Но нам са нужни съюзници. Сами потрудило ще се справим с фашизма. Трябва да дигнем на крак целия народ. Под знамето на Отечественния фронт с нас ще тръгнат земеделци, социалдемократи, а и много честни безпартийни хора, които одобряват програмата на Отечественния фронт.

И той започна да разяснява съдържанието на програмата на Отечественния фронт.

— Точките на нашата програма са дванадесет — колкото са месеците на годината — тихо посрещли да говори Марин.

— Първата точка изразява искането на целия български народ, да се сключи съюзът между Германия и България, да се изгонят окупаторите от територията на родината ни и да спре всякакъв износ на суровини и стоки за Германия. Кой

честен българин няма да подкрепи това искане? Откак германците са тука, останахме без хляб, без ризи, без цървули... Само богатите се радват на окупаторите.

— Отечественният фронт се бори за пълната национална независимост на страната, за дружба и сътрудничество със Съветския съюз и съседните нам страни. Окупационният корпус, в който стоят насила мобилизирани български войници, трябва да се изтегли от Югославия и Гърция и престане да бъде оръдие на Хитлер за потискане съпротивата на поробените народи.

Там фашистките офицери командуват войниците да стрелят по невинни хора, да палат селата, а тук в България полицията ограбват житото, вълната, добитъка. Затворите и концлагерите са претъпкани от хора. Вие знаете само от вашето село колко души са пратени там. А нима с това ще свърши?

— Отечественният фронт се бори за пълното демократизиране на страната, за изкореняването завинаги на това фашистко робство.

Така една подир друга Марин ни разясни всички точки от програмата на Отечественния фронт. Говореше с увлечение. Ние слушахме внимателно. Запомняхме всяка казана дума.

— Това е програмата на Отечественния фронт. Инициатор за неговото създаване е Георги Димитров. Тази програма не може да не намери подкрепата на трудеца си народ. Необходимо е само да се разяснява. Да се разяснява търпеливо, убедително и настойчиво.

— Запомнете, другари! — завърши той. — За Отечественния фронт след време ще говорят децата!

Събралият ни продължи още дълго време. Побързахме да си отидем преди да се е смянало.

Двадесет години са минали оттогава. Марин Пенков — то си неуморим партийен организатор и пропагандатор на Отечественния фронт и хиляди други, като него не доживяха победата на Девети септември. Но делото, за което те дадоха живота си възтържествува.

Сега за Отечественния фронт говорят и децата.

Подполковник
К. ИВ. ПАВЛЕВСКИ

Оживено е в отечественофронтовските клубове в дните пред 20 годишнината от създаването на Отечественния фронт. На снимката: Подготвяне на украсата в един от клубовете на квартал „Толбухин“ гр. В. Търново.

В КВАРТАЛ „ТОЛБУХИН“

Много разнообразна е работата на отечественофронтовците от квартал „Толбухин-1“. С големи и хубави дела посрещат те двадесетгодишнината на своята организация. В деня на председателката Кунка Цонева е записана такава дейност, която е гордост за стотици работници, служители и пенсионери в квартала.

Уважение и похвала заслужават участниците в бригадите в помощ на селското стопанство в борбата против сушата. В оня студен майски ден, когато кооперативите от с. Череметя бяха силно заангажирани с работа около пролетните, домашни и пенсионери сформираха група и за един ден обреха 30 шайти череша. Други групи участваха в изкопка на водопровода за ускоряване на това хубаво дело за снабдяване на града с обилна питейна вода. Над 135 души засаждаха дървчета на новия лесопарк на трите града в местността „Кесилфоп“ и по водопровода.

Неопитна е помощта на кварталците в благоустрояването, хигиенизирането на улиците и площадите, където повече от 1500 души всяка пролет и есен почистват своя нов квартал.

На десетки седянки организирани по различни поводи в първичните организации жени-те вложиха толкова труд, умение и любов в предметите предназначени за детската градина на свилоначната ф.к. „Васил Коларов“. Дълго време Пенка Цонева, Труфана Козлева, Невяна Русинава, Мария Пшманова, Пенка Михайлова и други стояха наведени над нежните детски възглавнички, престилки и чаршафи, доказано притовят пълния комплект от 60 възглавнички, 60 престилки и 120 чаршафа. Затова пък пълни с радост са детските души, а широко отворените им по детски очи сякаш казваха детското „благодаря“.

Ето, че работничката Милка Костандинова от фабрика „Васил Коларов“ родила изначета. Нейните съквартилки я направили още по-щастлива, като я посетиха, като показаха уважението и почитта на нашата общественост на дело.

Много и оригинални са инициативите на организиранияте отечественофронтови в квартала. Дълго време ще помнят те битовата вечер с пригната и съдържателна програма, изнесена от битовия хор при народното читалище „Искра“. На вечерта бяха поканени и отечественофронтовците от квартал „Васил Коларов“. Мила и незабравима бе празничната вечер. Гостениците бяха посрещнати с хляб и сол, с разменени подаръци. Организациите работят системно за утвърждаване на новите, човешки, социалистически отношения между хората.

На тази тема беше посветено и събранието с доклад „Ролата на обществеността във възпитанието на подрастващото поколение“. Един от най-ак-

тивните и с добри възпитавателни методи е другарският съд в квартала. Досега той е разгледал десетина дела, от които седем решени.

Трудно може да се разкаже накратко дейността на организацията от началото на годината досега! Организаторската, политическата и възпитателната работа само по изборите през месец февруари или по самооблагането за разкрсяването и благоустрояването на родния град е истинско всенародно движение. То развълнува всички съквартилки, накарва ги да мислят, разсъждават и предлагат нови от хубави по-хубави илен за общия вървеш напред. С интерес е посрещнати предложението през квартала да се прокара улица от парка „Толбухин“ до старите гробища, която ще свързва двата парка.

Примерните в града отечественофронтови активно участвуват и в подпомагането на нашата промишленост чрез събиране на вторични суровини. Различните организации в квартала са предали досега над шест тона вторични суровини — желязо, хартия, парцали и други.

Притен чувства изпитаха съквартилците и през март, когато чрез радио Москва бяха поздравени със специално изпълнена песен за тях, за тяхната добра организация. А те по случай 8 март изпатиха поздравления на жените от завод „Зоя Космодемьянская“ в Ленинград.

Сега сред тях е отново оживено. С нови прояви посрещат още по-достойно славната двадесетгодишнина на своята организация.

Здр. ОТЧЕВ

Съвместната работа на Отечественния фронт с народните съвети се оказва много резултатна форма на работа. Тя допринася значително за укрепване морално-политическото единство на народа.

Една равностойна на тази дейност между общинския комитет на Отечественния фронт и народния съвет в с. Стражица показва убедително това. В Стражица и района е извършена голяма обществено-политическа, благоустройствена и строителна дейност. Тя не би била такава, ако организациите на Отечественния фронт не разясняваха на хората тези въпроси, нуждата от тяхното по-бързо разгръщане.

Но не само това. Организациите на Отечественния фронт подпомагаха народния съвет в изкупуването на айлата и другите селскостопански произведения. Няма избори за Народното събрание, окръжния, градския и селския народни съвети и за съдии и съдебни заседатели в с. Стражица, в които да не са участвували 99-100 на сто от избирателите и гласували за кандидатите на Отечественния фронт над 99.8 на сто. Заслужава се участието на Народния съвет и Отечественния фронт в трудовата дейност. Започна строителството на културен дом в селото. По бригади кооператорите излязоха да копаят и изхвърлят пръстта за основите. И всичко това с доброволен труд.

Особено активна дейност започна да развива Отечественният фронт през последните четири години. В Стражица и съставните села бе извършено голямо строителство. Построени са кооперативна сграда и читалище в с. Владислав, сладкарница в Благоев. В Чапеево бе построена фурна и е в строеж баня. Ново читалище, сградата на народния съвет и на ТПК, както и дом на ТКЗС са построени в Стражица. Строи се още хотел-ресторант, банка и поща. Общо са направени над 15 000 кв м тротуари и пътеки. Във всички тези благоустроителни мероприятия участвуват активно и Отечественният фронт. Низовите ор-

СЪВМЕСТНАТА РАБОТА Е РЕЗУЛТАТНА

Съвместната работа на Отечественния фронт с народните съвети се оказва много резултатна форма на работа. Тя допринася значително за укрепване морално-политическото единство на народа.

Една равностойна на тази дейност между общинския комитет на Отечественния фронт и народния съвет в с. Стражица показва убедително това. В Стражица и района е извършена голяма обществено-политическа, благоустройствена и строителна дейност. Тя не би била такава, ако организациите на Отечественния фронт не разясняваха на хората тези въпроси, нуждата от тяхното по-бързо разгръщане.

Но не само това. Организациите на Отечественния фронт подпомагаха народния съвет в изкупуването на айлата и другите селскостопански произведения. Няма избори за Народното събрание, окръжния, градския и селския народни съвети и за съдии и съдебни заседатели в с. Стражица, в които да не са участвували 99-100 на сто от избирателите и гласували за кандидатите на Отечественния фронт над 99.8 на сто. Заслужава се участието на Народния съвет и Отечественния фронт в трудовата дейност. Започна строителството на културен дом в селото. По бригади кооператорите излязоха да копаят и изхвърлят пръстта за основите. И всичко това с доброволен труд.

Особено активна дейност започна да развива Отечественният фронт през последните четири години. В Стражица и съставните села бе извършено голямо строителство. Построени са кооперативна сграда и читалище в с. Владислав, сладкарница в Благоев. В Чапеево бе построена фурна и е в строеж баня. Ново читалище, сградата на народния съвет и на ТПК, както и дом на ТКЗС са построени в Стражица. Строи се още хотел-ресторант, банка и поща. Общо са направени над 15 000 кв м тротуари и пътеки. Във всички тези благоустроителни мероприятия участвуват активно и Отечественният фронт. Низовите ор-

ганизации и хората за извършване и изкопните работи, за изваждане, превозване и нареждане на почите за тротуари и пътеки. Средствата, които се икономисват от доброволния труд, Народният съвет използва за други мероприятия. И тази година при обсъждането на плана за 1962 г. много от организациите, по указание на Общинския комитет поеха задължение да извадят почите и ги наредят.

Провеждаме и съвместни заседания на Изпълнителния комитет и Общинския комитет на Отечественния фронт, на Общинския народен съвет и пленума Общинския комитет на Отечественния фронт.

В резултат на тази дейност от началото на годината до днес са дадени 5 400 трудоводни за подпомагане ТКЗС. Само за благоустрояването и озеленяването са дадени още над 3 800 трудоводни. Сега, като се мие през селата на съвета, ще се види, че няма улица, в която да не са засадили дървчета. Общо всяка година се засажда най-малко 30 000 тополи, явор, брзи, осен и други декоративни дървчета. Освен това досега са изкупени 200 000 ябълка, 28 000 кг желязни отпадъци и други.

Четири хиляди членове на организацията на Отечественния фронт са много голяма сила, стига да има кой умело да ги организира и ръководи. Общинският партийен комитет и общинския комитет на Отечественния фронт полагат усилия, щото тази многочленна организация да работи така, че да може по-резултатно и най-бързо да се изпълняват задачите, които се поставят за изграждането на новото комунистическо общество.

В чест на VIII конгрес на БКП, мобилизацията на членовете се чувствава все по-осезателно. Тя се изразява в изпълнеността на всички селскостопански задачи в определените срокове.

Иван ТОДОРКОВ
секретар на изпълкома на Селския общински народен съвет в Стражица

ДЕЛА НА ДОБРОВОЛНИЯ ТРУД

Виноградчани активно участвуват в благоустрояването и озеленяването на селото. Тази пролет те започнаха да строят нов читалищен дом. Работата не спира нито ден.

Помислено е и за разширяването на водопроводната мрежа, за нов водосточник, за увеличаване на наличната вода за пиене. Благодарение на навременната и постоянна помощ на отел „Водно стопанство“ при Окръжния народен съвет и упорития труд на работливите виноградарци днешната дума се увенча с успех. Със съдействието на организа-

ции на Отечественния фронт 1500 метра водопровод е вече прокопан, тръбите са поставени и неотдавна по тях потече вода.

За разширяването на водоснабдяването населението даде 1600 трудоводни доброволен труд и отделно над 1000 безплатни трудоводни, организирани от ръководството на Отечественния фронт.

Сега всички са доволни. Вложеният доброволен труд даде положителни резултати.

Иван Стойчев

ТЪРНОВСКИЯТ ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

На 17. VII. 1942 година по народната радиостанция „Хр. Ботев“ бе оповестена изработената под ръководството на Г. Димитров програма на Отечественния фронт.

В Търновски окръг до края на 1942 и следващата 1943 година обаче, комитетите на Отечественния фронт, като организационни форми все още съществуваша в малко градове и села. Работата на Отечественния фронт се извършваше главно от Партията и отделни прогресивни граждани, които подкрепяха партизанското движение, водеха пропаганда против войната и поддържаха в народа да вярата в победата на Съветската армия.

През м. април 1944 г. Окръжният комитет на БКП пристъпи към повсеместно изграждане на комитетите на Отечественния фронт в окръга. На др. Гено Жулев, член от Окръжния комитет на Партията, нископер по водите в Търново, бе възложено да изгради Окръжния фронт. В комитетата влязоха Гено Жулев, Петър Георгиев, Тодор Куцаров, Григор Кънев, Ангел Грънчаров и други. На Окръжния комитет на Отечественния фронт бе поставена задачата да се свърже с прогресивните хора в населените места в окръга и изгради местни комитети на Отечественния фронт. Комитетите

имаха за задача да се борят против експлоатацията на работническата класа, против ниските заплати, против принудителното изпращане на работници в Германия, против терора и войната, за организиране на стачки борби и пр. Комитетите трябваше да се противопоставят на изпращането на българската армия срещу Съветския съюз, да мобилизират силите на народа в помощ за пълното разгромяване на хитлеристката армия и пр.

Въпреки бесния терор, който през лятото на 1944 г. взе най-свиреп размер, отечественофронтовските комитети извършиха значителна за тогавашните условия работа: събираха средства и други помощи за партизанското движение, водеха непрекъснато пропаганда в полза на Съветския съюз, разпространяваха бюлетините за победите на Червената армия и пр. Всички процеси по ЗЗД се защитаваха от членовете на Окръжния комитет.

През м. август 1944 г. Окръжният комитет на Отечественния фронт бе разширен като в него бяха включени Ив. Генюски, Димитър Маринков, Паянот Димитров, Ст. Венков, Богдана Рахнева и други членове на БЗНС, социалдемократи и някои безпартийни. В много села на окръга се създадох комитети на Отечественния фронт, а в навечерието на 9. IX. 1944 г. вече имаше в повечето населени места.

В Окръжния комитет на Отечественния фронт и в почти

всички комитети, ръководната роля и инициатива принадлежеше на комунистите, но ние се стремехме да включваме по-широк кръг от хора на всички антифашистки партии и безпартийни. Кръгът на хората, които се радваха на победите на Червената армия и открито с възторг говореха за тях, растеше ежедневно. Брагът обаче, все повече се озверяваше. Обществена безопасност и търновският окръжен затвор бяха препълнени с комунисти, които получаваша драконовски присъди. Председател на военния съд по това време беше известният главорез подполковник Голаганов, който произнесе много смъртни присъди на работници и селяни за смелата им борба против фашизма. Спомням си в последните дни на август 1944 г. се гледа процеса срещу една голяма група комунисти от близки до Търново села. Съветската армия беше вече навлязла в Румъния. От председателското място на военния съд подполковник Голаганов се привика срещу защитата, която настояваше за отлагане на делото за произнавяне на важни свидетели: „Като си отворилите устата и алая какво четите. Гледате да отложите делото, защото болшевиките са в Румъния, но няма да стане това, което мислите“. И той претупа набързо делото и произнесе приговорите предварително тежки присъди.

Окръжният комитет на Отечественния фронт излезе с ре-

дица позиви към населението в окръга, много от които се пазят в Търновския окръжен народен музей. Характерно е Отвореното писмо до писателя Ст. Чилингиров от м. април 1944 г., пълно с потресаващи престъпления на озверената фашистка власт, пред които съвестта на този писател е останала безучастна.

В позива от 6 септември 1944 г. се излага, че от 5. IX. 1944 г. правителството на Съветския съюз, след дълго търпение, е във война с България и че Червената армия ще навлезе в България.

„Елате всички в Отечественния фронт да спасим България... Нито един честен българин да не остане вън от Отечественния фронт. Да посрещнем най-свободно освободителната армия на братския нам Съветски съюз“ — се казва в този позив.

В позива от 8 септември 1944 г. се излага: „От днес 9 часа и 20 минути освободителната Червена армия навлезе в територията на България. Тя не иде като завоевател, а като освободител на нашия народ от германците... Само правителство, изхождащо от Отечественния фронт може да обедини народа и да изведе страната на спасителна бряг. Нека устроим всенародно посрещане на непобедимата Червена армия.“

Граждани, всички до един на улицата! Окейте бълговете си с национални и Съветски знамена! Напуснете жилищата си и елате на това всенародно тържество! Този позив бе разлепен по

улиците на гр. Търново и разпространен в околните населени места.

С навлизането на Червената армия в България борбата за сваляне на фашистката власт взе широки и остри размери. Сред фашистите настъпи колебание, те станаха предпазливи, четяха разлепените позиви на Отечественния фронт, някои още се осмеляха да се заканят, но никой не смееше да къса позивите, или да предприема арестива. Това спаси от разстрел няколко осъдени и задържани в Околийското управление комунисти, които началникът на жандармерията капитан П. Джамбазов настояваше да му бъдат предани.

При такава политическа обстановка ни свари съобщението за свалянето на фашистката власт в София и за образуването на правителството на Отечественния фронт на 9. IX. 1944 година. Рано сутринта в Търново започна заемането на градската община, околийското управление и пр. Комитетът на Отечественния фронт заседаваше почти непрекъснато, отначалото в писалището на члена на комитета Гр. Кънев, а след това се премести в кабинета на кмета. Комитетът отново утвърди състава си и го оповести широко чрез високоговорителите в града. Той фактически съсредоточи в ръцете си цялата власт. По това време в работата на комитетата взе участие и Минчо Нейчев. Той и преди 9. IX. 1944 г. присъствуваша на някои заседания, а след народната победа тук узна, че е избран за министър на правосъдието в първото отечественофронтовско правителство.

Известна съпротива в установяване на Отечественния фронт оказаха първоначално офицерите от местния гарнизон, начело с началника на гарнизона полковник Съев, който

е пряк виновник за избиването на седемте партизани край село Константин. Той се наддаваше, че Отечественният фронт няма да се задържи, че гарнизоните и в другите градове ще се противопоставят, но напразно. На 10. IX. 1944 година Комитетът на Отечественния фронт счете за излишно повече да преговаря с него, задържа началника на жандармерията капитан Джамбазов. Същия ден вечерта пред всички офицери от гарнизона и трудовата повинност бе изяснена ясно и категорично необходимостта от пълна и безусловна подчиненост на новата власт.

С всеки изминал ден властта на Отечественния фронт в Търново и другите населени места в окръга укрепнаше, особено след влизането на народните партизани в армията. Изградена бе новата Народна армия и Народна милиция. Успоредно с това се разширяваше и укрепваше търновската партийна организация, която бе гръбнака на новата власт. Започна бързо преустройство на държавния и стопанския апарат. Основна задача обаче беше успешното завършване на Отечественната война и укрепване на властта на Отечественния фронт.

Искам да кажа няколко думи за народния съд, който имаше задача да накаже виновниците за многото страдания на народа. В гр. Търново се образуваша един от най-големите процеси в окръга с около 150 подсъдими, крепители на фашистката власт в продължение на дълги години — убийци на цете на революционното движение в окръга, политан и агенти на обществената безопасност, затънали до гуша в престъпления и изтезавали всички борци за свободата на трудеца си народ, оверени в миналото офицери и подполицари, използвани фашистката

власт спекуланти, бивши кметове и разни други народни изедници. В продължение на 28 дни — през целия месец февруари 1945 година, онези които в миналото продаваха евтин героизъм, сега се алачеха като пребити псета дано им бъде пошаден жалникът и никому ненужен живот. Партизани, политзасторници, концлагеристи, работници и селяни, старци и младежи, в продължение на няколко седмици разказваха пред народния съд ужасите, които са преживели в подземията на обществената безопасност и в търновските казари, показваха измъчението си тела от електрическия ток, от гъмените бичове, от най-престъпните средства за адски мъчения, които дори инквизицията от средните векове не познава. През всичкото време на заседанията на народния съд салонът на читалище „Надежда“, където се гледаше процеса, беше препълнен от трудеца си от града и селата, които се отарпяваха от злодеянията на подсъдимите. Народният съд даде заслужен отговор за извършените престъпления. Присъдата бе прочетена пред огромна народ, в дома на офицера, а след това на площада пред същия дом се състоя многохиляден митинг, на който хиляди работници и селяни от града и околните села одобриха произнесените присъди.

Сега, целият народ с радост посреща 20-годишнината от основаването на Отечественния фронт, най-масовата обществено-политическа организация у нас, която под ръководството на Партията мобилизира целия наш народ за изпълнение на величествената програма за построяване на социализма и комунизма в нашата страна, и за запазване на мира в целия свят.

Ц. ГЕОРГИЕВ

СЕНОКОС В БАЛКАНА

Приятно е по сенокос! Хубавият мирис на сусеното сено, чистият простор, песента на птичките, излъчват с наслада сърцето.

В широките ливади отвъд реката, един след друг 30 косачи размахват коси със строго определен ритъм. Начело на диагоналната колона е Никола Ивков. Под запретнатите му ръкаве излъчват жистите му ръце. По обгорелото му лице се крие усмивка с благ поглед. До него е 72-годишният пенсионер — миснор Стефан Йорданов Ковачев. Неговият косач трудно се преодолява с два разскача. Той закарчило се обръща към Васил Стойков Недялков. „Хайде, Васка, ти и в миналото и в ливадата все си след мен“.

Към обед Петко Йорданов — зам. председател на ТКЗС подпря на дебелата абляка косача си и викна: „Хайде, момчета, да хванем, да починем“. А какъв апетитен бе обедът в градината до студентата балканска вода! Там изпиваме шистото със „славова“.

След обед косите са отново наточени. Със същото дружелюбно чувство и усърдие, косачите замахват с ритъм, и когато привечер лекият вятрец носеше мизията на зрелите жита, зад гъба на бригадата останаха покосени 72 декара ливади. Това не бе първият ден на успехите на бригадата. Все така задружно и весело бе в следващите дни, когато в местността „Долята“, на „Балканското“, на „Голямата лъка“, с чувство и усърдие косиха 86 косачи.

Трудът бе спорен, всички са доволни, над 80 дк бяха покосени през деня, като са вече покосени общо над 500 дк ливади и орници. Трудният ентусиазъм на косачите от бригадата в с. Тоденици не спира дотук. Повече от 1200 дк в района на света има за косене. Целта на всеки косач от бригадата е да се осигури колкото се може повече фураж за нуждите на кооперативното стопанство.

Вече 20-ти ден косят бадевските кооператори. Помощ им оказва колективът на Градския народен съвет. Тя сгря сарията на кооператорите. Пак ги очакват да дойдат да косят и копят.

— И минутката ми е ценна — загрижено споделя бай Петко —

Трябва да прибираме сенокоса. Зорят ще бъде голям за изхранването на добитъците, но не овачите сме корави хора, не се плашим. Ще хвърлим сили за добиване повече листициков фураж и за добитъка в ТКЗС, и за личните стопанства. 14 души овчари сме, ще поемем почин — говорят разпалено бай Петко.

Нарамил коси, тръгват старите косачи Йордан Райков, Никола Петров Бичваров и Добри Райков Ганев. От тях по косичта са се учили винаги по-младите. Уверено крачат след тях и останалите. Залавят се на работа на големи кър. Косите свирят и брълят зелената трева! Скоро запяват няколко чукчета по наковалните. Оти пристигат 12 косачи от Градския народен съвет и около 30 косачи. Тук са председател Христо Недялков, Коста Савов, Руси Топчиев, Цонко Нишлов, Васил Тодоров, Раши Михалов и др. Кипи напрегната работа. Лицата са покрити с пот. Телата на косачите са шоколадово изпечени. Настъпва неусетно обедната почивка. Апетитът е голям. Може би от труда, чистия въздух и хубавата вода!

Под хубавата букова сянка на

м. „Осена“ водят интересни разговори бадевските косачи. Заглеждан в електрическите стълбове край изворите, говори с наслада дядо Никола Петров: „Уверен съм, че ще изкараме и бистрата вода в селото. Тогава иди ни стигай, ха, за едно ми е мъчно — как не съм малко по-млад“.

— Ще стане — подема Нею Недев, — как няма да стане като Партията каже, нали не ни се искаше да вярваме, че и тогък ще светне.

— Ще пороботим още малко, сговорна дружина, планина веднага — подема Йордан Радиев.

На друния рид при западните овице разсъждават овчарите — Станю Райков, Петко Димитров, Донка Михайлова, Йордана Маркова, Димитър Стойков и др.

— Ще се стением, ще правим лист, овците ще се заподаят на време, ние не сме сами. Ето на, помощ редовно идва от града, — говорят всички в един глас. — Най-належащото е да се електрифицират овчарниците — подема Петко Василев, а труда от нас...
Слънцето преваля за баирите. Денят завършва, а около стопан-

ския двор са застанали като войници около 20 души сено и поздравяват косачите. Каминионът тръгва и извозва помощниците от града. Поздравява ги хубавата царевича, която те прекопаха навреме. Едва весела песен. Прибират се и косачите от Бадевици. Люкерите ги посрещат с бодра песен. Над Бадевските ливади настъпва зряч, а в селото светлинките трепват в хубавата балканска нощ. Навечеряли се набързо косачите идват за приемат конкретни задачи за жътвата и вършитбата, за опазване на реката от пожари, с голямата решимост да изпълнят указанията на Юнското съвещание.

... Настъпва нощната тишина. Само тук-там се чува кучи лай. Косачите почиват, мабрат нови сили за утрешния косителен ден, за да посрещнат достойно Осмия конгрес на БКП и изпълнят дадената дума пред любимата Партия.

Елена, юли 1962 г.

Н. НЕДЯЛКОВ
К. ВАСИЛЕВ

НЕПРИЯТЕЛИ И БОЛЕСТИ, КОИТО ЗАСТРАШАВАТ КУЛТУРИТЕ В ОКРЪГА

Топлото време през м. май и юни създаде благоприятни условия за масово появяване на много вредители по селскостопанските култури.

По-важни неприятели и болести, които се явяват в масов размер през юли и срещу които трябва да се води навременна и правилна борба са следните:

НЕПРИЯТЕЛИ

Зелена и други нощенки — Застрашават над 60.000 дк захарно цвекло средно ранно зеле и ментата. От направените разкочни се установи плътност средно 14 какавици на кв. метър. Особено силно застрашен са районите на Свищов, П. Тръмбеш и Павликени. В началото на първата десетдневка имаше масово яйцеснасяне и поява на първи гъсеници. На личните температури се осягва развитието на гъсениците, като дори обилните дъждове не им пречат. В началото на втората се появяват масово гъсениците от второто поколение, които са в състояние за 4.5 дни да унищожат напълно листната маса на цвеклото.

Борбата може да се води успешно само срещу първа и втора възраст на гъсениците, всяка една възраст трае от два до три дни. Необходимо е да се организира ежедневен преглед на цвекловите посеви и в момента щом се открият първите гъсеници веднага да се организира напращане на площите с делени 3-4 кг на декара. При липса на такъв може да се използва ДДТ 5 на сто 3.4 кг на декара. Там където има нападение от листни въшки трябва да се употреби вофатокс 250-300 гр и 3 кг меден оксихлорид на 100 литра вода за едновременно борба с деркоспорозата. Прашенето и пръскането е добре да стане с транктори прашалини и пръскачки ОНН.

Колорадски бръмбар — този опасен неприятел за картофите, патладжана, доматите и др. е разпространен почти във всички селища на окръга. В момента имаме масова поява на възрастните форми и яйцеснасяне на второто поколение. Особено голяма е плътността в районите на Свищов, Вала черка, Ресен, П. Тръмбеш и други. Необходимо е да се организира ежедневен преглед на картофите, патладжана и др. и щом се открие веднага да се организира борбата. За да може да се изведе с успех борбата, необходимо е да се организира добре и в личните стопанства на кооператорите, като за целта се снабдят с необходимите препарати от ТКЗС и потребителните кооперации. За бор-

ба да се използват — при юни площите ДДТ — 5 на сто или Делелин 3-4 кг на декара за прашане, а при по-големи площи за пръскане ДДТ — 50 на сто 1 кг на 100 литра вода.

Ябълков плод червей — В момента гъсениците от първото поколение са какавицирали. В зависимост от температурите гъсениците от второто поколение ще нанесат по-големи загуби от първото. Личи си, че ще се появи масово по ябълките в целия окръг.

Сливов плод червей — Второто поколение ще се яви по-масово по сливите в района на Елена, Търново и Сухиндол. Сроковете за пръскане в най-подходящите моменти за борба ще бъдат определени от пунктите по прогноза и сигнализация. За борба да се използват тифосфорните препарати екатин 100 гр. Интрацион 80 гр. вофатокс — 250 гр. паратрион 100 гр. за 100 литра вода, за едновременно борба и срещу акари по овошните видове, които се намират в голяма плътност. В никой случай не бива да се употребява ДДТ препарати, които спомогат за умножаването на акари.

Червено палче по памука — се е появило масово главно в районите на Павликени, Ресен, Самоводене и други. За борба да се използват главно препаратите Екатион 100 гр. и Интрацион 80 гр. за 100 литра вода.

БОЛЕСТИ

Оидиум на лозата — за развитието на болестта не са необходими валежи, а наплив на роса и горещо време. Поява на болестта има в селата Бодлей, Дичин, Русалия, Вала черка, Павликени, Дъскот и други. Особено силно чувствителна на болестта е сорта „Гъм за“. Там, където има огнища на болестта от миналата година тя ще се появи и ако не се вземат мерки може да унищожи 100 на сто гроздовата реколта. Необходимо е веднага където е открита болестта и където е имало огнища от миналата година да се напраща със сира 100 кг праше. Сена с 10-15 кг дървесна пепел или пепелнина от вариняват. От тази смес се употребяват 3-4 кг на декара за прашане. Необходимо е да се извърши проверка на всички лозя от участъчните агрономи в ниски непроветриви места от сорта „Гъм за“ и се установи

къде има огнища от тази болест. Прашенето от 3-8 часа и вечер от 6-8 часа, а при пръскане с бордолозов разтвор и облачно време през целия ден. На нападателите площи е необходимо да се направят 3-4 прашения със сира през 7-8 дни.

Листни петна по доматите — Има поява на единични петна по листата особено в района на Стражица, Кесарево, Джулюница, Церова кория, Златарица и др. Засега болестта е в началото на развитие. Създадени са необходимите условия, валежи и температури за нейното масово появяване. Болестта може да унищожи цялата листна маса на растенията. Необходимо е да се провежда пръскане с 1 на сто бордолозов разтвор през 7-8 дни. Някой от пръсканията може да бъдат извършени с 0.45 на сто аспер.

Деркоспорозата по цвеклото — Първи петна вече са установени в Поликраище, Д. Оряховица и други. Валежите, които се очакват ще благоприятствуват за разпространяването. Има опасност тя да избухне в силна степен и да причини пригор на листната маса. Затова е необходимо да се следи развитието на болестта и борбата да се организира въз основа на извършените наблюдения. Най-голямо нападение ще има в цвекловите посеви в района на Павликени, Ресен, Г. Оряховица и П. Тръмбеш. Борбата да се води чрез пръскане с мелен оксихлорид 3-5 кг за 100 литра вода.

Освен посочените болести ще продължат развитието стропяването по ябълката и крушата, брашнеста маля по ябълката, ще се явят и първите петна на ръждата по сливата особено в района на Елена.

Ефикасна защита на селскостопанските култури от многобройните им вредители при максимална икономия на средства и труд ще се постигне само, ако борбата се организира в зависимост от развитието на съответния вредител. Затова е нужно строго да се спазват сигналите на пункта по прогноза и сигнализация и третираната да стават в срокове, определени от него.

Хр. ФЪРТНУОВ
ръководител на пункт по прогноза и сигнализация —
В. Търново

Транспортниците начело в съревнованието

Наближава 5 август — Денят на железничаря. Тежкото-варниците се стремят да го посрещнат с по-добри успехи. Настъпва усилените летни превози. От тяхната работа зависят и общите успехи на железничарското управление. Затова сега те още повече се стараят да носят всеки влак с повече товар над нормата. От началото на годината до края на полугодието тежкото-варниците извозиха общо 18.461 влака с 2.302.218 т наднормен товар. С това бе преизпълнено и обещанието за първото полугодие. Добри са успехите на горнооряховските локомотивни бригади. За първите шест месеца на годината — извозиха 3.083 влака с 373.285 т наднормен товар. Един от най-добрите

тежкото-варници не само на управлението, но и в страната е Коста Миланов. До 10 юли бригадата му успя да извози общо 29.558 т наднормен товар.

Бригадата на Павел Вълнаров на 6 юли с влак 276 извози до Каспичан 505 т над нормата, а на следващия ден бригадата на Любен Хр. Киров с лок. 16-12 в участъка между Плевен и Горна Оряховица извози вл. 266 с 395 т наднормен товар. Радващи са постиженията и на локомотивните бригади возещи товари и бързи влакове с наднормен товар на Иван Бонин, Павел Вълнаров, Кирил Христов, Стефан Стефанов и др.

А. Кръстев

По-рано в землището на с. Долна Липница за зеленчукопроизводство не можеше да си мисли. А сега по канали водите на Росица напояват зеленчуковата градина на кооператива. Долнолипишките градинари тази година се радват на добра реколта от домати.

На снимката: Кооператорките Здравка Георгиева, Лилана Мартинова и Тодора Атанасова манипулират домат за износ.

Ив. Воденичаров

ПАСИЩАТА И МЕРИТЕ ЧАКАТ ВОДА

След Юнското съвещание кооператорите от ресенския кооператив насочиха усилията за предотвратяване на загубите, нанесени от продължителното засушаване. Водите от Росицката напоителна система се използват за поливане на царевичната, захарното цвекло, вторите култури — царевича за зърно, люцерната и за други селскостопански култури.

Помислено е и за напояване на пасищата и мерите, на които площта е значително голяма. По решение на Общинския партийен комитет и управителния съвет на стопанството са обходени всички мери и водозточници, необходими за напояването им. Установено е, че в Ресен има възможност да се полее 400 дк в местността „Калинова бара“, като се използват отпадъчните води в отводнителния канал, и още 50 дк в „Отвъдната поляна“, като се подава вода от канала на напоителната система. Могат да се започнат отпадъчните води, които реката Росица на местността „Долното ливади“, с което ще се натаят чрез повдигане на подпочвената вода още 400 дк ливади, които могат да се използват за паша на добитъка.

Предвиждат се да се полее гравитачно 50 дк пасища около стопанския двор на с. Водолей и 100 дк край реката, с помощта на джъждовалната инсталация.

В с. Дичин на площ от 80 дк е възможно да се полее пасището на местността „Корията“, а на местността „Соргона“ от лесничерския напоителен канал има възможност да се полее още 50 декара. Като се използват изтичащите води от рибарника ще се полее и пасищата в с. Никюп.

Какво е направено досега, за да могат да се усвоят горните площи.

Рейдлова бригада констатира, че е създадено движение за изпълнение на тази патриотична задача.

С помощта на животновъдите, работниците от ремонтните работилници и част от служителите при ТКЗС в с. Ресен в извън работно време е направена преграда на отводнителния канал на м. „Калинова бара“. С нея отпадъчните води, са повдигнати, за да могат да се отпратват по напоителния канал към пасището.

Изоставеният канал на м. „Отвъдната поляна“ е почистен. С трактор е прокопан и нов канал, който дава възможност водата да достигне до пасището.

напояване на пасището.

В с. Ресен чрез повдигане водите на отводнителния канал на м. „Долното ливади“ са напоени 400 дк ливади. Включено е да работи и агрегатът на с. Дичин, който чрез джъждовална инсталация подава деенонощно вода от р. Росица. При нощната работа обаче не е създадена добра организация, затова досега са полети едва 20 декара. Бригадирът Петко Мартинов вместо да организира животновъдите работи сам, което не е по силите му. Не се включва овцевъдният бригадир Петко Да наилов, въпреки че и той отговаря за изпълнение на тази задача. Не проявява особен интерес към напояване на пасищата и мерите и заведващ овцефермата в с. Ресен Игнат Лещиков. Може би той чака водата да дойде сама до пасището.

Усилия в подготовката на каналите и използване на различни водозточници за поливане са положени. Това обаче е недостатъчно. В района на стопанството, има случай, където е могло да се започне деенонощна поливка без никакви особености усилия. Заведващ фермата в с. Водолей Кръстю Диков вместо да организира поливането на пасището покрай стопанския двор, се примирява с пускането на водата в дворовете на кооператорите. Освен това на поливката на пасищата се гледа като на второстепенен въпрос. Още няма график за поливане, не са уточнени смени за нощно поливане, тъй като през деня водата се използва за поливка на други култури. Говори се, че след като приключи поливката на другите култури, тогава може да се разчита на машини, полиетиленови тръби и прочие. Има обаче случаи, когато машини и съоръжения през някои дни от седмицата са свободни, но пак не се използват.

За отстраняване на слабостите рейдлова бригада предлага да се огледа досегашната работа и се предприемат по енергични мерки във връзка с поливката на пасищата и мерите. С успех могат да се използват изтичащите води 150 л. в сек. от отводнителния канал на Русалското оризище. С усвояването на тази вода III бригадата ще полива захарното цвекло и царевичната втора култура, а през нощта ще може да се започне поливане на пасището в м. „Калинова бара“. Каналът, който води към пасището трябва да се почи-

сти, за да може да подава вода.

Наложително е да се направи график за ползуване на водата от канала при „Отвъдната махала“ Ресен. За поливане на нивите за лично ползуване да се определят два дни в седмицата, а през останалите дни да се задела вода за поливане на пасището.

За нощно поливане на пасищата е необходимо да се включат работници и служители от предприятията и учрежденията, комсомолците. За целта трябва да окажат съдействие Общинският народен съвет, ръководствата на предприятията, учрежденията и масовите организации. Хубаво би било във всяко селище да се определят по списък хора за всяка смена.

Рейдвата бригада констатира, че съществуващите канали в пасищата и мерите трахирани още от началото са неходящи за подаване на вода по гравитачен път, тъй като са по-ниски от нивото на пасищата. Хубаво би било за в бъдеще ръководството на стопанството да помисли и за това.

РЕЙДОВА БРИГАДА
И КОПАНОВ — гл. зоотехник
ТКЗС Ресен
Ст. ВЛАДИМИРОВ — технически ръководител ДНС — Ресен
Ал. КИРИЛОВ — хидромелнатор ТКЗС — Ресен
Г. МУНДОВ — от Общественият ред. дачия на в. „Борба“ — Ресен
Д. БУРНЕВ от в. „Борба“

МОДАТА И КРАСИВОТО У ЧОВЕКА

От една седмица членовете на бригадите за комунистическия труд в Бонбонената фабрика на Държавния захарни заводи, често споменават думата „ревию“.

— Ревю се подготвя във фабриката! — говори разпалено млада жена на приятелката си.

— Там сме! — казва другата. — Но то ще е навярно нещо по-различаващо се от обикновеното ревю, защото гледам репетиции правят. Участвуват самодейците от естрадно-сатиричния състав при Дома на културата.

Навсякъде такива разговори. Догатките са различни, а интересът още повече нараства.

По бригади се четоха беседи на темите: „Борба за културно поведение“, „По въпроса за учтивостта“, „За вкуса може да се спори“ и др. А през това време десетки запалени самодейци отделяха от почивката си, за да подготвят програмата. След едноседмичен труд те можеха да се предста-

вят вече.

Подумите за сцената, завеса, всичко беше на мястото си. В определения ден 6 юли, салонът се изпълни с посетители много рано. Когато нямаше вече нито едно празно място в двора пристигна внушителна група, гости от шивашката кооперация „Съзнание“ в Гор. Оряховица, която беше изработила всичките положителни и отрицателни костюми за ревюто. Настъпни смут.

— Столове! По-скоро столове! — Разпореждаше се вече някой.

— Къде е домакинят? В скла да има столчета! — обажда се друг. Някой не е предположил толкова голямо посещение. А и никой не е съобразил, че тази първа по рода си забава, създава голям интерес, особено между жените.

Шумът и в салона нарастваше. Срещата за модата и красотата беше открита. Малък доклад прочете Мира Злагева. Нетърпеливите погледи бяха по-често в спираха на мал-

ката червена завеса.

Весела джазова музика изпълни салона.

— Обича всеки красотата — започна конференция Славея Минчева. — Но как така понякога се случва,

че грозното се възприема, привлича ни, умът ни взема! На сцената излизат Дочка Василева и Коста Къчърков. Бурен смех избухва и сякаш целият салон се затресе.

— Къде се свържат, бе сница! — посреща Дочка своя партньор. А той е наистина незаемима сница. Със специално изработения, неподходящ за неговата фигура, костюм, се осмиват ония граждани, които увличат се по модата, не виждат кое ще подхожда за тях. Костюмът на Дочка също е такъв. В сценката, която те прекарно изпълниха, се осмива изключително говор който все още се среща у някои младежи. Посетителите ги изпратиха с бурни ръкопляскания.

Друга сценка за морала в семейството, беше сполучливо

изпълнена от Стефан Сотиров и Люба Недева. Малко момиченце заварва своя татко прегърнал чужда личка.

— Мама ме прати да ти кажа, че ще закъсне тази вечер, защото си има работа с един чичко на пейката в същата градина — разказва на татко си то.

— Дали правилно ще възпитат своите деца тези родители? — питат се конференсметата. — Нима има място за колебание? Предават им своя опит знание! — отговаря Христо Аврамов. Ролята на малкото момиченце, удивително изпълни седемгодишната Галия Топузанова.

В друга интермедия тя използва какината си роля — модел — „Чувал“ и я напълва с бурени за зайците.

— Какво си направила, проклетниче?! — крещи така й.

— А-а-а, ти искаш да взема стария чувал, закръпления. Взеи твоя, че е модерен! — отвръща спокойно малката Галия.

зат през задръстената от хората врата.

Последната сценка е за обличените в атласни пенюари съседни, без мярка на приказките, така наречените „загоритенджери“. Дочка Василева и Люба Недева възпроизведоха прекрасно тази сценка. Дълго след тях ръкопляскаха.

С интерес се разглеждаха и представените официални и неформални роли от кооперация „Съзнание“.

— Хубаво беше, но малко! — споделят на излизане някои жени.

Да, хубава е инициативата на Бонбонената фабрика. С помощта на шивашката кооперация и Дома на културата при Завода, внесоха едно разнообразие в живота на бригадите за комунистически труд. Показваха им красивото у човека и някои лоши страни в облеклото и държанието.

Ст. ГРАДИНАРОВА

в к. „БОРБА“

ХИПОКРАТОВА КЛЕТВА

СПЕЦИАЛНО ЗА В-К „БОРБА“

Съвременният свят не познава средновековното деление на цехове и гилдии, но връзките, свързващи хората от една професия и сега са силни. И бе естествено, че делегатите на Световния конгрес за общо разоръжаване и мир посетиха един ден от работата си за срещи по професии, по интереси.

В голямата зала на Крепостния дворец на Конгреса се са събрали учени, в едно от фойетата на двореца — парламентарни дейци. Отделно водят разговори писатели, учители, работници на изкуството — архитекти, художници, музиканти, артисти. Състояха се събрания на журналистите, професионалните активисти, представителите на мъжкото женско движение за мир.

Представителите на духовенството от различни вероизповедания, поканени от главата на Руската православна църква патриарх Алексий отпътуваха от Москва за гр. Загорск. Там те широко обсъдиха въпросите на мира и взеха решение за участието на всички възрастни в борбата за мир.

На Конгреса пристигнаха около 350 парламентарни дейци от десетки страни на света. Член на парламента — това в някои страни, е станало професия, в други се счита за работа в завода, на полето, в канцеларията. Но всички членове на парламенти, присъстващи на конгреса ги обхващава един глас: да се издигне глас за мир, да се издигне глас за мир.

Най-представителна група на парламентарните дейци бе изпратила Индия — 27 души. И с право за председател на тази среща бе избран индийецът Анул Сингха. Той каза, че около 300 депутати от Индийския парламент са се обединили в комитети за защита на мира.

Да има във всички парламенти такива комитети, да се създаде международен орган, който да свързва парламентарните дейци, да стават редовно срещи между членовете на парламенти от различни страни, да се борят за това, което във всички страни да се приеме закон, който да счита пропагандата за война за престъпление — ето за това говориха хората от една професия — членовете на парламенти в Индонезия, Грция, Гана, Япония, България, Чили, Цейлон, Мадагаскар, Югославия, Полша, СССР, ГФР.

В дома на журналистите се събраха около 300 сестри по перо. Срещите ръководиха английският журналист Шефер Гордон и главният директор на ТАСС Дмитрий Горюнов. Обсъжда се един въпрос — каква е ролята на журналистите в общата борба на човечеството за траен мир. Орааторите бяха много, говореха на различни езици, но всички казаха една мисъл: журналистите не трябва да работят за войната, те трябва да работят за мира. Трябва да се премахне от страниците на вестниците човечествена пропаганда. Председателят на Съюза на журналистите в ОАР изказа мисълта за необходимостта да бъде прието общо решение към всички журналистически организации, към всички журналисти в света.

В дома на киното, дъщеря се бяха събрали работниците по изкуството, темата на разговора бе: как да се използва изкуството, та никога да не извършат престъпления. Представителката на Япония, лауреатът на международната Ленинска награда за укрепване на мира между народите Акико Секи — разказа какъв осромлен принос в борбата за мир има движението „Песните гласове на Япония“ и предложи да се разпространи тази инициатива в цял свят.

Американският сценарист Джон Хуард Лоусон предложи да се организира международно обсъждане на моралната роля на някои произведения на изкуството.

Тук разговорите протекоха и с доста спорове. Изкуството Медальоните застъпник възледа, че изкуството не трябва да служи за целите на пропагандата, дори на такава благородна идея, каквато е мира. Спорещите с него, посочваха много произведения на изкуството, които служат на делото на мира. Споменаха за концерта на светските самодивни колективи, изнесен в чест на Конгреса, който бе наречен от делегата на Ливан „най-доброто изказване за мира“; говориха за емблемата на конгреса, рисунка на великия Пикасо.

Различни са средствата на борбата за мир в различни професии. За това говори професор Бернал. Той подчерта, че една от задачите на учените е да бъдат сами добри информирани и да информират обществеността за опасността от ядрената война.

Сега учените са разработили нов способ, позволяващ да се чувствуват дори и най-слабите подземни опити с атомни бомби. Този способ прави излизан контрола на територията на държавата, където е направен опитът.

Нужно е всички народи да знаят за това и за другите постижения на учените. Професор Бернал предложи да се създаде единен международен комитет на учените, бореци се за мир.

Аз не слушам всички изказвания на учените, но особено запомних речта на индонезийския лар Сукирн. Той каза, че след Втората световна война на международната среща на лекарите в Женева бе решено да се възобнови с някои изменения древната клетва на Хипократ.

Този клетва дават сега студентите-медици в десетки страни, когато те завършват института и получават диплома. Те се кълнат никога да не употребяват своите знания за вредата на хората, да не правят такива клетва заплаха тяхната собствена безопасност.

Доктор Сукирн призова и другите учени, хората от всички професии, да дадат своето такова хипократова клетва — никога да не употребяват своите знания за вредата на хората.

Н АГРАНОВСКИ

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

Да бъдат завинаги вързани

престъпните ръце!

На календара дните на тази седмица отминаха, но в историята дните от 9 до 14 юли 1962 година ще останат завинаги вписани. Вписаха ги в нея народите с нарасналото си каквото никога съзнание и с потвърдата си от всякога решителност да претворят в дела пагубните резултати от едно събитие, което Никита Сергеевич Хрущов с пълно основание нарече „едно от най-забележителните събития на нашето време“ — Световният конгрес за общо разоръжаване и мир.

Най-представителният форум на човечеството

се събра в Москва — столицата на великата съветска страна. Пратениците на 117 народи изразиха от тази висока трибуна несломимата си воля да изградят свят без оръжия и войни. Фактът, че Конгресът се събра в Москва, бе най-високата оценка за неуморните усилия на СССР в борбата за предотвратяване на нова световна война, за мир и дружба между народите. И не само символично, а и дълбоко закономерно бе, че делегатите на мира заседаваха в същата зала, от която величавата Програма на КПСС прогласи: „С обединените усилия на мъжките социалистически лагери, на миролюбивите неосоциалистически държави, на международната работническа класа и на всички сили, които отстояват делото на мира може да бъде предотвратена световната война“.

Заедно с това Световният конгрес бе свикан в най-належащия момент — когато светската програма за общо разоръжаване — единствен път към общия и пълен мир — твърдо влезе като точка първа в дневния ред на международната политика.

Верижна реакция на народния гняв

Импералистическият печат със злорадството на Нерона пред падане на Рим публикува снимки, които показват небаго над Хавай, пламнал за миг от избухването на американската бомба на голяма височина над Пасифика. Но ефектът от това престъпление срещу човечеството бе обратен на този, който очакваха атомните маниаци. Вместо да парализират със страх пред атомната смърт народите, те отвориха очите и на най-упоритите политически слепци на Запад за отвратителния лик на човечествена ненавистниците от Вашингтон. В Пентагона и Белия дом бяха замислили експлозията в Космоса като нова демонстрация на политиката на „сила“. Но в резултат по цялото земно кълбо

бо се получи верижна реакция на народния гняв. С предизвикателството си към човечеството агресивните империалистически среди в САЩ допринесоха повече от всякога да се умножат усилията на всички, които се борят за мир.

Сета електронните машини в свята сграда на Пентагона с бешни темпове изчисляват — както с чинична откровеност пише във в. „Ню Йорк таймс“ Сулбергер — дали на десетки или стотици милиони шели да възлизат мъртвешите на Запад, станали жертва на атомния контердур при „превантивната“ термоядрена война, превърната от президента Кенеди в официална стратегическа концепция на САЩ. Впуснали се в бясна надпревара във въоръжаването, агресивните сили иска да превърнат нашата планета в гигантски барутен погреб. Милитаристичните кръгове трескаво превръщат плодотворното делност на учените в оръжия на разрушението, а с тях се разпореждат шепи монополисти и намиращите се под тяхно влияние правителства.

Успоредно с това платените пропагандисти всячески се мъчат да натрупат лъжата, че атомната война уж не била така „страшна“, както я рисуват, и дори да представят ядреното оръжие като някакво „висше достижение на съвременната цивилизация“.

В своята дълбока по съдържание и кристално ясна и разбирателна по форма реч пред Световния конгрес Н. С. Хрущов противопостави на тези чудовищни брътвежи на империализма някои научни данни за реалната мощ на светското ядрено оръжие. Те са в състояние горчиво да разочароват ония, които все още не могат да погледнат с трезви очи на действителното съотношение на силите в света. Предупреждавайки агресорите, че ако подпадат атомна война, те неизбежно сами ще изгорят в нейните пламъци, светският ръководител същевременно изтъква, че усъвършенстването на оръжията в социалистическите страни е необходимо по принуда и че значително по-добре би било всички оръжия да бъдат потопени в морето.

„Необходимо е истината да се гледа право в очите — казва най-бележитният борец за мир на нашето съвремие. — Заплахата от нова световна война съществува. Човечеството може да се окаже въмъкнато в тази война, ако не бъдат взети решителни мерки“.

Време за единни действия

Затова страстният призив от трибуната на Кремълския дворец на конгресите — народите да удвоят и утроят усилията си, за да предотвратят войната — отекна по цялата планета. Възбуждени нови десетки милиони хора за решителна, самоотвержена борба за траен мир на земята. Това е така, защото в наши дни съдбата на Москва и Вашингтон, на Токио и Лондон, на Париж и Делхи е тясно свързана. И никавъв грохот на термоядрени опити не е в състояние да заглуши гласа, който така монотонно, както никога досега, звучи от Москва: Надпреварата във въоръжаването не е относително, а абсолютно.

Справочник на читателя
ТЕЛЕВИЗИОННИТЕ ПРЕДАВАНИЯ
ОТ БУКУРЕШ

ВТОРНИК 17 юли, 19 часа — Телевизионен преглед; 19.15 Предаване за пионерите — съветски филм; 19.40 Новостите в техниката; 20 часа Предаване от театъра. СРЯДА 18 юли, 17 ч. Телевизионни новини. Забава музика; 19 ч. Предаване за селото — народна музика. ЧЕТВЪРТЪК 19 юли, 19 ч. Телевизионни новини. 19.20 Филм за децата; 19.40

Трудовото напрежение сред

лютно зло. Атомната война трябва да се постави във от закона, без всякакви „но“ и „ако“!

В предложението на светското правителство за всеобщо и пълно разоръжаване е заложено радикалното разрешаване на проблема за осигуряване на трайния мир на земята. За изключване на самата възможност да се разпали война. А, както се посочва в публикуваната в петък декларация на ТАСС, Съветският съюз е решен да изпълни докрай своя дълг и за ликвидирането на оръжията от Втората световна война, като завърти ключа към намаляване на напрежението и укрепване на устоите на мира в Европа и сключи германския мирен договор.

Тази светска програма за мир е солидна и единствена реална основа, върху която сега като закономерен резултат от паметните дни на Световния конгрес в Москва, народите създават за първи път открито световен свой антивоенен съюз. Въдновени от великата правда и мъдрост в словото на Н. С. Хрущов пред форума на мира, сплотени и решени за единни действия, миролюбивите сили трябва да вържат и ще вържат престъпните ръце на империалистическите агресори.

В. АНТОВ

КИНО

Колко разнообразно е италианското филмово творчество. Покрай историческите филми, които блестят с постановките си, наред с класическите музикални драми и комедии и драми на съвременното, които трогват и възбудят с човечността си, с любовта към обикновения човек, с разкриването на трепетите, надеждите, съкърбите и радостите на хората от улицата. Колко драматизъм, човечност, хумор и сатира има във филмите „Нощите на Кабирия“, „Генерал де ла Ровере“, „Златото на Неапол“, „Провинциалската“.

Но има един киножанр, който публиката възприема като лек, дори безобиден, но който всъщност е най-труден.

Вярно е, че италианската комедия има слабост към фар

В ГОЛЯМАТА БИТКА

кооператорите и механизаторите расте с всеки изминат ден. Реколтата отглеждана с толкова труд и усилия зрее по кооперативните блокове — тя трябва да бъде прибрана в срок и качествено. В тази борба се включва със своите средства и възможности и радиовъзлеът в село Драгомирово. Програмната комисија се стреми да изпълни главната си задача — постоянно да помага със своята дейност на партийните организации, на Селския общински съвет, Отечествен фронт, ТКЗС и останалите предприятия за мобилизиране на всички сили на трудещите се в тези напрегнати дни на село.

Към радиовъзлеа е изграден апарат от доброволни сътрудници в състав 55 човека. В него са включени учители, специалисти, бригадери, зеновои, ръководители, представители на всички организации.

Близко една година как работи и изградената комисија от специалисти по конкурс на тема „На новото — широк път!“ Досега са изнесени повече от 30 материали, които популяризират новостите и челиния опит.

Програмната комисија се отнася с особена загриженост към задачите на ТКЗС през лятната кампания. Изградена е комисија, която отговаря за изнасянето на редовни информации и бюлетени, отразяващи

хода на работата и отчитането на съвременването. За дейността на членовете им следи партийното ръководство, което за изпълнението задачи, им търси отговорност.

През тази кампания възнамеряваме да въведем и две нови рубрики: „Вести от полята“ и „Нашият наблюдателен пост“. С това ние искаме да дадем своя дял за разгаряне на социалистическото съревнование между бригадите и звената, да помогнем за отстраняване на нередностите. Не забравяме и новите почини — разделното прибиране на пшеницата, груповата жътва с комбайни. В програмите включваме и информацията, с които осъществяваме слушателите за осъществяване на мерките, които е взело ръководството на ТКЗС за покриване на загубите от сушата, за предпазването на зърното от разпилване, както и за предпазване от пожар. Радиовъзлеът не забравя да напомня за оковането, сенокоса, силата, пръскането на лозята, беритбата на плодотите и зеленчуците, грижите по тютюнопроизводството, напояването на земеделските култури, грижите за животните.

В голямата битка ние се стремим да вземем своето място.

Иван БОБОИЧЕВ
председател на програмната комисија с. Драгомирово — В. Търново

Регулировчикът

совите положения, че тя не винаги спазва мярката, че често сплиза до леките ефекти. Това обаче не може да се каже за „Регулировчикът“ новата италианска кинокомедия, в която Алберто Сорди и Виторио де Сика изпълняват главните роли. Режисьорът Луиджи Дзампа е уловил същественото. Героите на филма са толкова живи, човечни, че комизмът подчертава, а не обезличава характерите им.

Регулировчикът е обикновен човек. Войната, безработицата, неблагоприятната в семейството са го деморализирали, убиха са вярата му, че може да си изкара хляба „без връзки“. Той намира спасението в мечтата, обща и ламти за необикновеното. Да блесне, да мине за герой, да се издигне без уси

лия, да го обичат не защото е заслужил това, а защото е неоторизан — за това мечтае той.

И нищо чудно, че като живее години наред на гръба на тъста си, гордее се с измисления или чужди подвизи, той не приема да стане обикновен работник. Той иска да стане само регулировчик и то мотопризран. Да направлява движението в униформата, с бутоните, с каска на главата и дълги ръкавици. Да стои като бог и движи всичките тези богаташи, красивици, силни на бегата. А когато не се подчиняват на свирката му — глоба и дори съд.

Е. Р. Филмът ще се прожектира от 16 до 22 юли в кино „9 септември“ и вечерни прожекции в лятното кино „Росмос“.

ФИЗИКУЛТУРА И СПОРТ

ФИЗИКУЛТУРЕН ПРАЗНИК

Работническият колектив на ДИП „В. Коларов“ във В. Търново е и голям приятел на физическата култура и спорта. Влизане месец вече между бригадите се разгаря истинско спортно съревнование. Във вътрешната спартакиада, посветена на 85-годишнината от рождението на патрона на предприятието — Васил Коларов и Осмия конгрес на Нараята, участваха повече от половината от членовете на големия колектив.

В неделя сутринта в предприятието започна истински празник на физкултурата. Това бе заключителен етап на

спартакиадата. До него достигнаха най-добрите по различните дисциплини.

Първи в борбата стартираха лекоатлетите. На 100 метра гладко бягане при мъжете най-бърз се оказа П. Цанков, който се класира първ пред Б. Никифоров, М. Камушев и други. Сред осемнадесетте жени първа пристигна И. Стефанова, следвана от М. Арменчева, И. Панева и други. В скока на дължина най-добре се представи Я. Господинов — 4.40 м., следван от В. Вангелов, М. Камушев и т. н. От жените с най-добро постижение се наложи М. Арменчева. В тласкането на голле първото място зае при мъжете П. Цанков, а при жените Темелужка Георгиева.

Естествено, най-оспорвано преминаха колективните игри. Отборът по народна топка на смяна „А“ успя да надиграе

съперничките си от смяна „Б“. Това бе заслужена награда за упоритата подготовка на спортските от младежката бригада на Веска Колева (смяна „А“), които станаха първенец на предприятието. И в шахматната среща между двете сменя се наложиха представителите на смяна „А“ (Тотева, Атанасова, Христова). Волейболните срещи между мъжките и женски състави на ДИП „В. Коларов“ и „В. Мавриков“ спечелиха мавриковци — мъже с 3:1 и жени — с 2:0. В турнира по тенис на маса на първо място се класира Ст. Танев, пред В. Вангелов и Дж. Чаушев.

В празника участваха общо повече от 120 работнички и служители. Той бе една прекрасна проява на масовата физкултура и спорта в работнически колектив.

Ал. ТОШЕВ

ПРИЯТЕЛСКА СРЕЩА

В неделя на градския стадион във В. Търново на „Етър“ П (с. Леденик) гостува първенецът на „А“ окръжна футболна група — отборът на ДЗЗ Г. Оряховица.

Двата състава изнесоха един рядко красив мач: с жива, разнообразна, напрегната игра. Първите 45 минути гостите се представиха изненадващо слабо и трябваше да се

оттеглят на почивката при 0:4.

През второто полувреме те укрепиха редиците си, загряха по-настойчиво. Пред двете врати се създадоха много интересни положения. Заволските футболнисти успяха да отбележат един гол и хубавата приятелска среща завърши с резултат 4:1 за етърци.

ОБЯВА

Дирекцията на Техникума по дървообработване и вътрешна архитектура — гр. Тръвна съобщава, че записването на кандидати за 1962/63 учебна година започна.

За учаци се приемат младежи и девойки завършили успешно VIII клас. Курсът на обучение е петгодишен. В пет курс учениците са в производството.

Техникумът има следните отделения: мебелно и строително столарство, дърворезбарство, тапицерство и стругарство (факултативно).

Завършилите Техникума получават средно образование, специалност и квалификация среден техник и имат право да следват във всички висши учебни заведения.

Срока за кандидатстване е 20 август.

От дирекцията

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Лавски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24.53, зам. гл. редактор — 25.26, отдел „Партиен живот и пропаганда“ — 25.27, отдел „Народно стопанство“ — 24.59; отдел „Култура в бит, хумор и сатира“ — 31.41; счетоводство — 32.59; канцелария — 31.25; коректори и дежурен редактор 24.60

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Правителствената криза в Бразилия

На 11 юли Камарата на депутатите на Бразилския национален конгрес одобри предложението от президента Гуларт кандидатура на члена на Социалдемократическата партия професора по право Франсиско Брошад да Роша за министър-председател на Бразилия. С това бе прекратена избухналата на 26 юни нова правителствена криза.

Непосредственият повод за избухване на кризата беше отказът на Гуларт да изпрати за одобрение от Конгреса посочения от Андраде кабинет. Гуларт мотивира своя отказ с обстоятелството, че в предложението кабинет са включени реакционни елементи.

С мощни политически демонстрации и стачки прогресивната бразилска общественост подкрепи президента и Андраде бе принуден да пода

де оставка. Причините за възникването на тази криза обаче са много по-дълбоки. Те се коренят в усилията на крайната десница, на американската агентура и на реакционните елементи в бразилската армия да спрат стремежа на бразилския народ към независимост, икономическо и политическо развитие, да запазят позициите на американските монополи в страната.

Господстващите среди във Вашингтон не можеха да се помият с неутралистичната външна политика, водена от правителството на бившия президент Жанио Куадрос и с провъзгласяването от него курс към известни социални реформи, които неизбежно щяха да засенят интересите на големите американски корпорации.

Интервенцията на ланките още веднаж доказа, че американският империализъм не иска да се примири с устано

Реакционните сили успяха да свалят Куадрос от президентския пост, но те не можаха да свалят мощните обществени сили, които подкрепяха неговата политика. Тази политика намери свои най-пламенни привърженици сред най-големите политически партии, професионалите и в някои среди на армията. Реакцията и американската агентура бяха изправени пред дилемата или да предизвикат гражданска война или да намерят някакъв компромис и той беше намерен в конституционната реформа, която ограничаваше правата на президента. С тази реформа се целеше да се намаля и контрола властта на Гуларт, който също подкрепяше политиката на Куадрос за независимост, за ненамеса във вътрешните работи на Куба и за разширяване на търговските връзки на Бразилия с всички страни.

Същите тези реакционни сили се опитаха да използват сегашната криза, за да постигнат своите цели. Това обаче не им се удаде, защото в подкре

па на Гуларт се надигна мощна народна вълна.

С 215 срещу 58 гласа Камарата на депутатите одобри третия кандидат, предложен от президента Гуларт — Франсиско Брошад да Роша. Роша е близък на губернатора на щата Рио Гранде де Сул Лионел Бризолла, известен с лъвата политика, която провежда в своя щат, и с национализирането в началото на тази година на американската телефонна и телеграфна компания, което предизвика политическа буря особено в Съединените щати.

Резултатите от гласуването в Камарата на депутатите показват, че поне засега Гуларт е спечелил победа над консервативните и крайно десни сили в Парламента.

Излагайки програмата на бъдещото правителство, Роша се е обявил за аграрна реформа. Той е заявил, че ще следва независима политика, без да заеме традиционните съюзи, сво бода на търговията с всички страни, защита на принципа за самоопределение на народите, ненамеса във вътрешните ра